

بررسی اثر اسید فولیک در فیروز کبد کلستاتیک القاء شده توسط مدل انسداد مجرای صفراوی در رت

زهرا محمدیان^۱، اکرم عیدی^{۱*}، پژمان مرتضوی^۲، سیدمحمد توانگر^۳، احمد اصغری^۴

فیروز و سیروز کبدی می‌شود (۱۷). به دنبال انسداد مجرای صفراوی (Bile Duct Ligation, BDL)، اسیدهای صفراوی آبگریز سمی در کبد تجمع می‌یابد. تجمع این مواد سمی و رخدادهای متوالی نظیر استرس اکسیداتیو و پاسخ التهابی با آسیب رساندن به DNA هپاتوسيت‌ها موجب مرگ سلولی، هایپرپلازی مجرای صفراوی و فعل شدن میوفیروپلاست‌ها می‌شوند. در نتیجه، با افزایش تجمع کلارن در ماتریکس خارج سلولی، فیروز کبدی ایجاد می‌گردد (۱). امروزه با توجه به پیشرفت علم پزشکی، پیشگیری از فیروز کبدی و بهبود فیروز به یک هدف دست یافتنی در درمان بیماری‌های مزمن کبدی تبدیل شده است (۵). اسید فولیک (ویتامین B₉، شکل صناعی و اکسید شده فولات با دستیابی حیاتی (میزان قابل دسترس بودن یک ماده برای بافت هدف پس از تجویز آن) بالاست. فولات برای متابولیسم DNA و RNA و متیلانسیون پروتئین‌های متعدد و اجزاء ساختاری سلول لازم است (۱۴). کبد اندام اصلی ذخیره و متابولیسم فولات است و جریان صفرا عامل مهمی در گردش کبدی صفراوی آن به شمار می‌رود (۹). بیماری‌های کبدی می‌توانند موجب نقص در شکل‌گیری متابولیت فعل فولات، ۵- متیل تتراهیدروفولات (5MTHF)، برای اشکال کوآنزیمی مورد نیاز بدن شوند (۱۹). کمبود فولات رخداد معمول در بسیاری از بیماری‌های کبدی است و موجب عوارض شدیدی در متابولیسم سلولی، نقص در همانندسازی و تغییرات ساختاری DNA علائم عصبی و افزایش استرس اکسیداتیو در بافت کبد می‌شود (۱۴). از آنجاکه در مدل انسداد

چکیده

کولستاز بیماری کبدی است که در صورت عدم درمان و پیشگیری مناسب موجب فیروز و سیروز کبدی و در نهایت مرگ می‌شود. به دنبال انسداد مجرای صفراوی (BDL)، اسیدهای صفراوی در کبد تجمع می‌یابند. تجمع این مواد سمی و رخدادهای متوالی نظیر استرس اکسیداتیو و پاسخ التهابی موجب مرگ سلولی و فیروز می‌گردد. کبد اندام اصلی ذخیره و متابولیسم فولات است و کمبود فولات رخداد معمول در بسیاری از بیماری‌های کبدی می‌باشد. مطالعه حاضر اثر حفاظتی اسید فولیک در فیروز کبدی تجزیی را مورد بررسی قرار داده است. ۸۱ سر موش صحرایی نر نژاد وستار در ۹ گروه؛ کنترل سالم، کنترل گروه‌های تیمار، اسید فولیک، کنترل BDL و BDL+اسید فولیک تقسیم شدند. گروه‌های تیمار، اسید فولیک خوراکی را در دوزهای ۱، ۵ و ۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن به مدت ۲۸ روز دریافت کردند. شدت آسیب کبدی با اندازه گیری نشانگرهای بیوشیمیابی نظیر فعالیت AST، ALT، ALP، غلظت ییلی روین و آلبومین در نمونه سرم و فعالیت آنزیم سوپراکسید دسموتاز در بافت کبد تعیین شد. برای بررسی ساختارهای هیستوپاتولوژیک کولستاز (هایپرپلازی مجرای صفراوی، فیروز، نکروز و نفوذ سلول‌های التهابی) از رنگ‌آمیزی تری کروم ماسون استفاده شد. در گروه‌های BDL تیمار شده با اسید فولیک، فیروز کبدی به طور معنی‌داری بهبود پیدا کرد و تغییرات بیوشیمیابی ایجاد شده به دنبال BDL در نمونه‌های سرم و کبد تعديل شد. نتایج تحقیق حاضر نشان می‌دهد که اسید فولیک دارای اثر حفاظت کبدی است و با کاهش استرس اکسیداتیو و واکنش التهابی از تغییرات فیروتیک بافت کبد کولستازیک پیشگیری می‌کند. واژگان کلیدی: اسید فولیک، انسداد مجرای صفراوی، فیروز، موش آزمایشگاهی

تاریخ دریافت: ۹۳/۹/۱۳ تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۲/۲۴

مقدمه

بیماری‌های مزمن کبدی و به دنبال آن فیروز کبدی یکی از علل اصلی مرگ و میر جهانی می‌باشند. کولستاز بیماری کبدی است که در صورت عدم درمان و پیشگیری مناسب موجب

*- گروه زیست شناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
akram_eidi@yahoo.com

- ۲- گروه پاتویولوژی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

- ۳- گروه پاتویولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، بیمارستان شریعتی، تهران، ایران

- ۴- گروه علوم دامپناهی دامپزشکی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

از جراحی آغاز شد. در انتهای دوره تیمار، حیوانات به مدت ۱۴ ساعت پرهیز غذایی شدند و پس از بیهوشی با اتر، خون گیری از قلب صورت گرفت. نمونه های خونی بعد از لخته شدن در دستگاه سانتریفیوژ با دور ۳۰۰۰ دور در ثانیه به مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ شدند. نمونه های سرم جدا شده برای بررسی های بعدی در دمای ۸۰- درجه سانتیگراد نگهداری گردید. بلافارسله بعد از خونگیری، کبد خارج شد و بعد از شست و شو با نرمال سالین، لوب چپ آن به دو تکه تقسیم و یک تکه آن برای بررسی آنزیم سوپر اکسیدسموتاز (SOD) بعد از انجماد در تانک ازت در دمای ۸۰- درجه سانتیگراد نگهداری گردید. تکه دوم بافت کبد در محلول فرمالین با فر ۱۰٪ قرار داده شد و مراحل آماده سازی بافتی را سپری کرد.

روش جراحی انسداد مجرای صفوایی: هرکدام از حیوانات بعد از توزین با تزریق داخل صفاقی کتمانی ۹۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن) و زیالازین (۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن) بیهوش شدند. بعد از آماده سازی و ضد عفونی پوست، محوطه بطی با برش خط وسط شکم باز شد. سپس مجرای صفوایی عمومی شناسایی و در دو قسمت (اولی زیر تقاطع مجرای کبدی و دومی قبل از ورودی مجرای پانکراسی) توسط نخ بخیه سیلک ۴-۰ مسدود گردید و مجرای صفوایی از بین این دو ناحیه قطع شد (۱۲). ۲ میلی لیتر سالین استریل ولرم به درون محوطه بطی برای جلوگیری از چسبندگی احشاء شکمی- ریخته شد. سپس لایه های صفاق و عضلات باخ ویکریل ۰-۴ به صورت ممتدا و پوست باخ نایلیون ۳-۰ به صورت منقطع بخیه شد. برای جلوگیری از جویله شدن بخیه توسط حیوانات بر روی موضع از اسپری اکسی تراسایکلین (اسپری تلخ مزه) استفاده شد. حیوانات تا زمان به هوش آمدن بر روی تشکچه گرم قرار گرفتند و ۵ ساعت بعد از جراحی به قفس متنقل شدند. تمام حیوانات در طول دوره آزمایش زنده ماندند.

بررسی های بیوشیمیابی: اندازه گیری فعالیت آنزیم های آسپارتات آمینو ترانسفراز (AST)، آلانین آمینو ترانسفراز (ALT)

مجرای صفوایی، جریان صفرا و در نتیجه گردش کبدی صفوایی اسید فولیک دچار اختلال می شود، بررسی اثر حفاظتی مکمل اسید فولیک در فیبروز کبد کلستانیک القاء شده توسط مدل تجربی انسداد مجرای صفوایی، هدف اصلی این پژوهش می باشد.

مواد و روش کار

حیوانات مورد آزمایش در تحقیق حاضر را ۸۱ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار در محدوده وزنی ۲۶۰-۳۲۰ گرم با متوسط سنی ۱۲ هفته تشکیل دادند. حیوانات از مرکز پرورش و تکثیر حیوانات آزمایشگاهی اینسیتیو پاستور (تهران، ایران) خریداری شدند. حیوانات یک هفته قبل از شروع آزمایش به منظور پرهیز از استرس و سازگار شدن با محیط استاندارد آزمایشگاهی دما (22 ± 2 درجه سانتیگراد)، رطوبت (۵۶٪) و چرخه روشنایی/تاریکی ۱۲ ساعت متنقل شدند. حیوانات در طول دوره آزمایش به آب و غذای مخصوص حیوانات آزمایشگاهی (خوارک دام پارس، ایران) به صورت آزاد دسترسی داشتند. پرتوکل این مطالعه مطابق اصول اخلاقی مورد تائید کمیته های بین المللی حمایت از حقوق حیوانات آزمایشگاهی انجام شد.

گروه های تجربی: حیوانات در ۹ گروه تجربی ($n=9$) تقسیم شدند. ۱) کترل سالم؛ ۲) کترل جراحی (sham-operated) که مراحل جراحی بدون ایجاد انسداد مجرای صفوایی را برای بررسی استرس احتمالی ناشی از جراحی تحمل کردند؛ ۳-۵ گروه های سالم تیمار با دوزهای ۱، ۵ و ۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن مکمل اسید فولیک؛ ۶) کترل BDL؛ ۷-۹) گروه های BDL تیمار شده با دوزهای ۱، ۵ و ۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن مکمل اسید فولیک. گروه های تیمار دارویی، روزانه اسید فولیک (Sigma, Louis, MO, USA) را در ۰/۵ میلی لیتر حجم نرمال سالین به مدت ۲۸ روز به صورت گاواز دریافت کردند. تیمار اسید فولیک در موش های BDL روز بعد

مجاری؛ درجه ۱، هایپرپلازی در کمتر از ۲۵٪ هر لوبل؛ درجه ۲، هایپرپلازی در ۲۵-۵۰٪ هر لوبل؛ درجه ۳، هایپرپلازی به صورت کانونی ولی گسترده و همراه با شکل گیری ناقص ندول؛ درجه ۴، هایپرپلازی به صورت گسترده و همراه با شکل گیری کامل ندول. مقیاس ارزیابی نکروز: درجه ۰، عدم آسیب؛ درجه ۱، آسیب موضعی در کمتر از ۲۵٪ بافت کبد؛ درجه ۲، آسیب موضعی در ۲۵-۵۰٪ بافت کبد؛ درجه ۳ آسیب گسترده ولی موضعی بافت کبد؛ درجه ۴، نکروز گسترده هپاتوسیت‌ها (۲).

تجزیه و تحلیل آماری: برای تجزیه و تحلیل آماری داده‌های بیوشیمیایی و بافتی از نرم افزار SPSS ویرایش ۲۰ استفاده شد. نتایج به صورت میانگین ± انحراف از معیار مقادیر متغیر بیان شد و معنی دار بودن داده‌ها با استفاده از روش آماری تست Tukey و آنالیز واریانس یک طرفه تعیین گردید. $p < 0.05$ مرز معنی دار بودن تفاوت‌ها در نظر گرفته شد.

نتایج

نتایج مربوط به اثرات مکمل اسیدفولیک در عملکرد کبد در جدول ۱ و ۲ نشان داده شده است. ۲۸ روز بعد از انسداد مجرای صفراآی، غلظت سرمی بیلی روین و فعالیت آنزیم‌های AST، ALT و ALP نسبت به گروه کنترل سالم، افزایش معنی دار ($p < 0.001$) و غلظت آلبومین سرم کاهش معنی داری ($p < 0.001$) را نشان داد. تیمار موش‌های BDL با دوزهای ۵ و ۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن اسیدفولیک، موجب کاهش معنی داری ($p < 0.001$) و غلظت بیلی روین و افزایش فعالیت آنزیم‌های کبدی و غلظت آلبومین ($p < 0.05$) در سرم در مقایسه با گروه BDL شد و کاهش معنی دار (۰.۰۰۱) فعالیت آنزیم SOD که به دنبال BDL ایجاد شده بود را به میزان طبیعی برگرداند.

و آلکالین فسفاتاز (ALP) با روش IFCC و غلظت بیلی روین توتال (Bill T) و آلبومین (Alb) در نمونه‌های سرمی به وسیله دستگاه اتوآنالایزر (selectra2، هلند) و دستورالعمل کیت‌های تشخیصی (شرکت پارس آزمون، تهران، ایران) انجام شد. بافت منجمد شده کبد پس از رفع انجامد توسط دستگاه هموژنایزر (Silent Crusher M، Heidolph, Germany) در ۵۰ mM EDTA (pH 7.4) ۴۰°C و ۸۰۰۰ rpm به مدت ۲۰ دقیقه در هموژنائز گردید (۱). با توجه به دستورالعمل کیت تشخیصی SOD (Randox, UK) از محلول روینی برای سنجش فعالیت این آنزیم آنتی اکسیدان استفاده شد.

بررسی هیستوپاتولوژیکی: برای بررسی هیستوپاتولوژیکی ساختارهای کلستاز خارج کبدی از رنگ آمیزی تری کروم ماسون استفاده گردید. تصاویر میکروگراف به وسیله دوربین دیجیتالی متصل به میکروسکوپ نوری (Motic, Spain) گرفته شد. در هر اسلاید ۱۰ زمینه به صورت تصادفی انتخاب و با استفاده از سیستم ارزیابی METAVIR، رتبه هر نمونه تعیین گردید. مقیاس ارزیابی فیروز: درجه ۰، کبد سالم؛ درجه ۱، نفوذ کلائز به بعضی فضاهای پورتال، بدون گسترش به دیواره؛ درجه ۲، نفوذ کلائز در بسیاری فضاهای پورتال با گسترش به دیواره به صورتیکه دیواره ناقصی از مجرای پورتال به سمت ورید مرکزی کشیده می‌شود؛ درجه ۳، سیروز ناقص (دیواره‌ها کاملاً با هم ارتباط دارند و پرانشیم را به فضاهایی مجرزا تقسیم می‌کنند)، درجه ۴، سیروز کامل با دیواره کامل و ضخیم. مقیاس ارزیابی نفوذ سلول‌های التهابی (لنفوسیت‌ها): درجه ۰، عدم وجود التهاب؛ درجه ۱، حضور کانونی سلول‌های التهابی در کمتر از ۲۵٪ بافت کبد؛ درجه ۲، حضور کانونی سلول‌های التهابی در ۲۵-۵۰٪ بافت کبد؛ درجه ۳، حضور کانونی ولی گسترده سلول‌های التهابی؛ درجه ۴، حضور همه‌گیر و گسترده سلول‌های التهابی. مقیاس ارزیابی هایپرپلازی مجرای صفراآی: درجه ۰، عدم هایپرپلازی

جدول ۱- اثر تیمار اسید فولیک بر فعالیت آنزیم های کبدی در موش های سالم و BDL

ALP (IU/L)	ALT (IU/L)	AST (IU/L)	گروه / شاخص
۲۳۸/۱±۱۰/۷۱	۲۷/۷±۱/۶۴	۳۲/۲±۱/۲۵	کنترل سالم (sham-operated) اسید فولیک (mg/kg)
۲۲۵/۱±۶/۸۵	۲۸/۳±۱/۰۵	۳۳/۵±۱/۳۳	
۲۱۸/۲±۷/۰۱	۲۷/۳±۱/۵۶	۳۷/۵±۱/۶۵	
۲۳۲/۱±۶/۳۵	۲۵/۱±۱/۹۴	۳۲/۱±۱/۲۱	
۲۲۵/۲±۸/۶۵	۲۶/۲±۱/۱۴	۳۶/۲±۰/۹۵	
***۳۸۵/۳±۱۴/۵۳	***۱۵۴/۱±۹/۲۳	***۲۱۵/۳±۹/۷۱	
***۳۷۲/۲±۱۶/۷۵	***۱۴۵/۲±۷/۷۲	***۱۹۹/۲±۱۰/۹۴	
*++۲۷۵/۵±۱۵/۷۱	***+++۷۱/۵±۸/۳۶	***+++۱۰۳/۷±۶/۷۶	
++۲۹۹/۱±۱۳/۴۹	*+++۷۴/۷±۵/۴۵	***+++۱۲۲/۲±۷/۹۵	
BDL			+اسید فولیک (mg/kg)+BDL

*** p<0.001 و ** p<0.01 و * اختلاف از گروه کنترل سالم و ++ p<0.05 و ++ p<0.01 و + اختلاف از گروه کنترل BDL را نشان می دهد.

جدول ۲- اثر دوزهای مختلف اسید فولیک در غلظت سرمی بیلی روین و آلبومین و فعالیت آنزیم سوبر اکسید دسموتاز کبدی در موش های سالم و BDL

SOD (U/mg protein)	Alb (g/dl)	Bill (T) (mg/dl)	گروه / شاخص
۱۷/۵±۰/۶۲	۱/۹±۰/۱۴	۰/۲۴±۰/۰۱	کنترل سالم (sham-operated) اسید فولیک (mg/kg)
۱۸/۲±۰/۶۰	۲/۲±۰/۱۲	۰/۲۷±۰/۰۱	
۱۹/۱±۱/۶۳	۱/۸±۰/۱۴	۰/۳۲±۰/۰۲	
**۲۳/۷±۱/۲۳	۲/۳±۰/۰۵	۰/۲۸±۰/۰۲	
***۲۹/۱±۱/۰۶	۲/۴±۰/۰۶	۰/۲۷±۰/۰۲	
***۱۰/۸±۰/۶۵	***۰/۸±۰/۰۷	***۸/۸۲±۰/۴۴	
***۹/۸±۱/۴۹	***۰/۹±۰/۰۴	***۸/۴۱±۰/۱۷	
++۱۶/۳±۱/۰۵	**+++۱/۴±۰/۰۸	***+++۴/۵۱±۰/۲۳	
++۱۷/۳±۱/۹۲	***۱/۳±۰/۰۹	***+++۵/۱۲±۰/۲۲	
BDL			+اسید فولیک (mg/kg)+BDL

*** p<0.001 و ** p<0.01 و * اختلاف از گروه کنترل سالم و ++ p<0.05 و ++ p<0.01 و + اختلاف از گروه کنترل BDL را نشان می دهد.

بافتی طبیعی بود. نفوذ کلائز از فضای پورتال به دیواره لوبولها با ایجاد دیواره فیبرозی کامل اما نازک موجب ایجاد سیروز ناقص در کبد موش های BDL شد.

نتایج بررسی هیستوپاتولوژیکی در جدول ۳ و تصاویر بافتی کبد در نگاره ۱ نشان داده شده است. هپاتوسیت ها، سینوزوئیدها، ورید مرکزی و مجاري پورتال در موش های گروه های کنترل سالم و سالم تیمار دارویی دارای ساختار

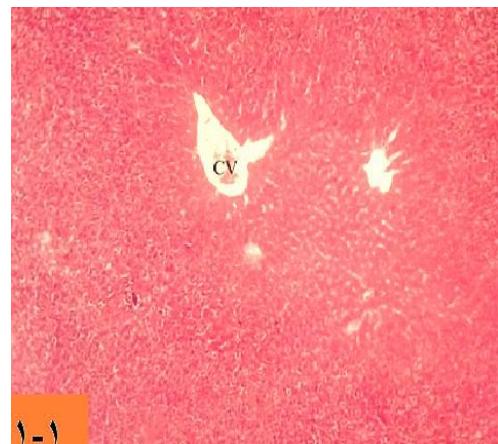
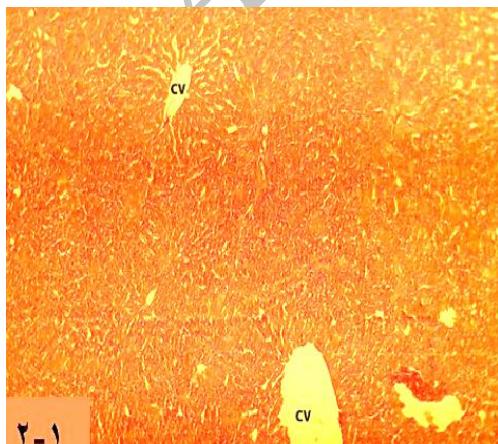
دوزهای ۵ و ۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن، با کاهش نفوذ کلژن، فیروز را محدود به فضای پورتال و تعداد معدودی از دیواره لوبولها (درجه ۱-۲) کرد و موجب کاهش معنی داری در نفوذ سایر ساختارهای کلستاز خارج کبدی شد. در بین دوزهای مورد مطالعه، دوز ۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن مکمل اسید فولیک بیشترین تاثیر را در کاهش فیروز کبدی القاء شده به دنبال انسداد مجرای صفراآی، نشان داد.

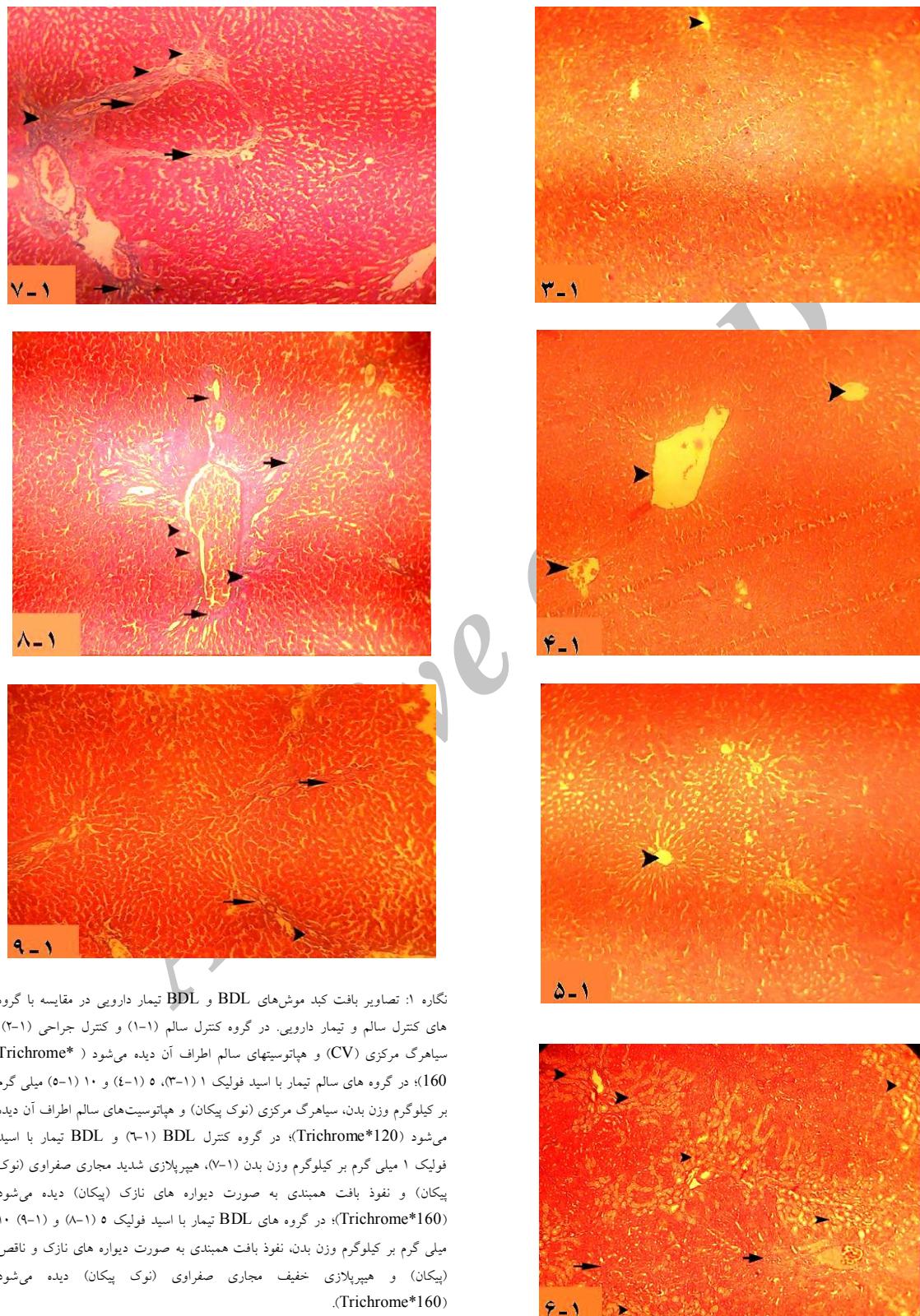
هایپر پلازی شدید مجرای صفراآی، نفوذ سلولهای التهابی (لنفوسيت ها) و نکروز بافتی (درجه ۳) در کبد حیوانات اين گروه مشاهده شد. در گروه تیمار دوز ۱ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن اسیدفولیک، نفوذ کلژن در بسیاری فضاهای پورتال و دیواره ها مشاهده شد به طوریکه دیواره فیروزی ناقصی از مجرای پورتال به سمت ورید مرکزی کشیده شد. هایپرپلازی متوسط مجرای صفراآی در این گروه دیده شد. اسیدفولیک در گروه های BDL تیمار با

جدول ۳- میزان آسیب بافتی کبد موش های صحرایی نر سالم و BDL تیمار شده با دوزهای مختلف مکمل اسید فولیک بر اساس رنگ آمیزی تری کروم ماسون

گروه / شاخص	BDL + اسید فولیک (mg/kg)	کنترل سالم (sham-operated)	نکروز	نفوذ سلولهای التهابی	هایپرپلازی مجرای صفراآی	فیروز (نفوذ کلژن)
کنترل سالم		
۱		
۵		
۱۰		
***۳/۰ ± ۰/۲۹	***۳/۰ ± ۰/۰۰	***۳/۰ ± ۰/۰۰	***۳/۰ ± ۰/۰۰	***۳/۰ ± ۰/۰۶	BDL	
***+۲/۲± ۰/۱۷	***+۲/۳± ۰/۲۱	***+۲/۲± ۰/۲۱	***۳/۰± ۰/۲۵			۱
***++۱/۸± ۰/۳۰	***++۱/۸± ۰/۰۰	***++۱/۸± ۰/۰۰	***+۲/۰± ۰/۲۵			۵
***++۱/۰± ۰/۰۰	***++۱/۰± ۰/۰۰	***++۱/۰± ۰/۰۰	***++۱/۰± ۰/۰۰			۱۰

*** اختلاف از گروه کنترل سالم و ++ p<0.05 و +++ p<0.01 و ++++ p<0.001 و **** p<0.001 اخلاق از گروه کنترل BDL را نشان می دهد.

نگاره ۱: تصاویر بافت کبد موش های BDL و BDL تیمار دارویی در مقایسه با گروه های کنترل سالم و تیمار دارویی. در گروه کنترل سالم (۱-۱) و کنترل جراحی (۲-۱)، سیاه رگ مرکزی (CV) و هپاتوسیت های سالم اطراف آن دیده می شود (Trichrome*160). در گروه های سالم تیمار با اسید فولیک ۱ (۳-۱)، ۵ (۴-۱) و ۱۰ (۵-۱) میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن، سیاه رگ مرکزی (نوک پیکان) و هپاتوسیت های سالم اطراف آن دیده می شود (Trichrome*120). در گروه کنترل BDL (۶-۱) و BDL تیمار با اسید فولیک ۱ (۷-۱) میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن، نفوذ بافت همبندی به صورت دیواره های نازک (پیکان) دیده می شود (Trichrome*160). در گروه های BDL تیمار با اسید فولیک ۵ (۸-۱) و ۱۰ (۹-۱) میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن، نفوذ بافت همبندی به صورت دیواره های نازک و ناقص (پیکان) و هپرپلازی خفیف مجاري صفراوي (نوک پیکان) دیده می شود (Trichrome*160).

بحث

روز، بهترین نشانگر عملکرد کبدی است و در بیماری‌های مزمن کبدی نظیر سیروز، معمولاً غلاظت سرمی آن به دنبال کاهش ظرفیت ستر کبدی کاهش می‌یابد (۱۶). تیمار اسید فولیک در دوزهای ۵ و ۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن در گروههای BDL، افزایش معنی‌داری در غلاظت آلبومین سرم در مقایسه با گروه BDL ایجاد کرد. از آنجائیکه افزایش سطح سرمی آلبومین ارتباط مستقیمی با میزان بهبودی بافت کبد دارد (۱۶)، می‌توان گفت که تیمار اسید فولیک موجب می‌شود که تعداد کمتری از هپاتوسيت‌ها در مقایسه با گروه BDL دستخوش تغییرات پاتولوژیک و مرگ سلولی شوند و در نتیجه ستر و متاپلیسم پروتئین‌ها به میزان کمتری چهار تغییر شود (۱۶). از سوی دیگر با توجه به آنکه بیشتر فولات پلاسمای (۴۰٪-۴۰٪) با اتصال سنتی به آلبومین سرم متصل است و در کلستاز کبدی میزان ستر آلبومین کاهش می‌یابد، پس میزان دستیابی حیاتی فولات در کلستاز کم می‌شود و می‌توان به وسیله آن کمبود فولات در بیماری‌های مزمن کبدی را توجیه کرد (۱۶). از سوی دیگر، تیمار موش‌های BDL با اسید فولیک موجب افزایش دستیابی حیاتی اسید فولیک برای واکنش‌های سنتیک و افزایش ستر پروتئین و آلبومین می‌شود (۲۰). افزایش سرمی غلاظت بیلی رویین توتال منعکس کننده تغییرات کلستاتیک حاد، مزمن و انسدادی است که منجر به کاهش مجاری صفراآی برای دفع بیلی رویین می‌شود (۱۳، ۱۱). از آنجائیکه صفرا مسیر دفعی اولیه برای بیلی رویین است، در نتیجه با کاهش جریان صفرا در شرایط کلستاز، بیلی رویین به داخل روده دفع نمی‌شود. از سوی دیگر، احتباس مزمن صفرا باعث اتساع مجاری صفراآی و تکثیر آنها می‌شود؛ در نتیجه احتمالاً بر اثر پاره شدن مجاری صفراآی متسع و تخلیه مستقیم صفرا به درون لنفی که کبد را ترک می‌کند، بیلی رویین به خون وارد می‌شود (۴). اسید فولیک با کاهش میزان آسیب کبدی و کاهش هایپرپلازی و آسیب مجاری صفراآی از تخلیه مستقیم صفرا به داخل لف و خون پیشگیری می‌کند. با توجه به نتایج

در مدل تجربی انسداد مجرای صفراآی، استرس اکسیداتیو و نقص در سیستم دفاع آنتی اکسیدانی نقش کلیدی در آسیب هپاتوسيت‌ها و فرآیند فیروز کبدی دارد (۱). مکانیسم‌های ایجاد کننده کلستاز به طور کامل شناخته نشده‌اند، اما بعضی فاکتورهای کلیدی که در مطالعات اخیر به آنها اشاره شده است، شامل مرگ سلولی به دنبال نکروز یا آپوپتوز، استرس اکسیداتیو، پاسخ التهابی و آزادسازی سیتوکین‌های پیش فیروزی است که منجر به فعال شدن میوفیبروبلاست‌ها، تعدیل ماتریکس خارج سلولی، تکثیر سلول‌های اپیتلیالی مجرای صفراآی و سلول‌های کبدی و در نهایت فیروز می‌شود (۵). فیروز کبدی موجب اختلال در عملکردهای طبیعی کبد می‌گردد. با توجه به نتایج تحقیق حاضر، افزایش فعالیت آنزیم‌های کبدی ALT، AST و ALP در سرم موش‌های BDL، نشان دهنده میزان و وسعت آسیب ساختاری بافت کبد در مدل‌های تجربی است (۱۶ و ۱۳). آنزیم‌های AST و ALT در طور طبیعی در سیتوپلاسم هپاتوسيت‌ها قرار دارند؛ ولی در طول کلستاز، به دنبال استرس اکسیداتیو و آسیب به سلول‌های کبدی از منافذ غشاء هپاتوسيت‌ها خارج و وارد جریان خون می‌شوند (۱۶ و ۱۳، ۱۱). آنزیم ALP از لحظه هیستوشیمی در داخل میکروویلی مجرای صفراآی و فضای سینوزوئیدال هپاتوسيت‌ها قرار دارد و مکانیسم ورود آن به جریان خون، غیر اختصاصی و به همراه نشت صفرا از مسیر پارا سلولار اتصالات محکم کانالیکول‌ها به سینوزوئیدهای کبدی است (۱۶). مطالعات متعددی پیشنهاد می‌کنند که مکمل‌های آنتی اکسیدانی به طور معنی‌داری پر اکسیداسیون لیپیدی و نکروز کبدی را مهار می‌کنند (۳). اسید فولیک با اثر حفاظت کبدی خود موجب ثبات DNA و غشاء سلولی (۲۰) می‌شود و در نتیجه از آسیب و نارسایی کبدی در شرایط کلستاز پیشگیری می‌کند. کاهش غلاظت سرمی آلبومین در موش‌های BDL مورد مطالعه با نتایج سایر مطالعات مطابقت می‌کند (۱۳). آلبومین سرم با نیمه عمری در حدود ۲۰

می‌گردد. در کلستاز، نفوذ وسیع سلول‌های التهابی به ویژه لوکوسیت‌ها، مونوسیت‌ها و ماکروفازها به پارانشیم بافت کبد و مجرای پورتال، صورت می‌گیرد. همچنین، سلول‌های شعاعی کبد که در حالت طبیعی به صورت غیر فعال می‌باشند، به دنبال استرس اکسیداتیو فعال می‌شوند و بعد از تغییر شکل به سلول‌های ایمنی بیان کننده α -SMA (آلفا-اکتین عضله صاف)، موجب سنتز و تجمع کلائز در ماتریکس خارج سلولی می‌گردد (۱۸). مطالعات پیشنهاد می‌کنند که سلول‌های شعاعی کبد می‌توانند کموتاکسی لوکوسیت‌ها و چسبندگی آنها را به وسیله تولید فاکتورهای کموتاکتیک و یا مولکول‌های چسبانده سلولی (cell adhesion molecules) نظیر MIP-2 و ICAM-1 تحریک کنند. از سوی دیگر، لوکوسیت‌ها به طور بالقوه با تولید بعضی میانجی‌های فیبروزی نظیر (TGF- β) Transforming growth factor-beta 1 کبد اثر گذاشته و موجب افزایش سنتز ماتریکس خارج سلولی در بیماری‌های مختلف کبدی می‌گردد (۱۰). اسید فولیک به عنوان یک آنتی اکسیدان قوی در مطالعات متعددی موجب کاهش آسیب بافت کبدی در موش‌های تیمار شده با تراکلریدکرین (۶)، دریافت کننده چربی بالا (۱۵) و متاتروکسات (۹) شده است. مطالعات متعددی نشان داده‌اند که مکمل‌های آنتی اکسیدانی به طور معنی‌داری پراکسیداسیون لیپیدی و نکروز کبدی را مهار می‌کنند (۸). اسید فولیک می‌تواند با کاهش هایپرپلازی مجرای صفراءوی، نفوذ سلول‌های التهابی، نکروز و فیبروز کبدی در انسداد مجرای صفراءوی خارج کبدی، از تمامیت ساختاری بافت کبد حفاظت کند.

با توجه به نتایج این پژوهش، اسید فولیک با تنخیف میزان آسیب اکسیداتیو و کاهش نفوذ سلول‌های التهابی از شدت واکنش‌های التهابی و تغییرات فیبروتیک بافت کبد کلستاتیک می‌کاهد. همچنین با مهار سلول‌های شعاعی کبد، از تغییر شکل این سلول‌ها به میوفیبروبلاست و در نتیجه سنتز کلائز و پیشرفت فرآیند فیبروزنی پیشگیری می‌نماید و می‌تواند به

به دست آمده از این پژوهش، فعالیت آنزیم SOD کبدی در موش‌های BDL به میزان زیادی کاهش یافتد. این آنزیم بلافالصله و به دنبال BDL افزایش می‌یابد و از این طریق موجب افزایش مکانیسم دفاعی بر ضد استرس اکسیداتیو القاء شده بر اثر BDL می‌شود (۷)؛ اما در طول کلستاز، افزایش شکل گیری رادیکال‌های آزاد موجب خالی شدن ذخایر آنزیم‌های آنتی اکسیدانی نظیر SOD می‌گردد (۱۱). کاهش استرس اکسیداتیو که همراه با افزایش سطوح آنزیم‌های آنتی اکسیدان نظیر SOD ایجاد می‌شود، می‌تواند نقش اساسی در درمان کلستاز انسدادی ایفا نماید (۷). مطالعات نشان می‌دهند که فعالیت SOD علاوه بر اثر حافظت کبدی، نقش مهمی در پیشگیری از استرس اکسیداتیو ایغا می‌کند (۱۱) و اسید فولیک موجب حفظ فعالیت آنتی اکسیدانی آنزیم SOD در موش‌های چاق دریافت کننده چربی بالا می‌گردد (۱۵). از آنجا که اسیدفولیک موجب افزایش فعالیت این آنزیم در کبد موش‌های سالم نیز شد؛ می‌توان این احتمال را مطرح کرد که اسید فولیک می‌تواند نقش تحریکی در مراحل مختلف سنتز این آنزیم داشته باشد و در انسداد مجرای صفراءوی میزان سنتز آن را در حد طبیعی حفظ نماید. احتمالاً اثر حفاظتی اسید فولیک در کبد کلستاتیک به وسیله اثر آنتی اکسیدانی آن میانجیگری می‌شود، اسید فولیک می‌تواند با افزایش فعالیت آنزیم آنتی اکسیدان SOD در موش‌های کلستاتیک و یا از طریق مشارکت در سنتز نوکلئوتیدها، آسیب اکسیداتیو ایجاد شده در DNA هپاتوستیت‌ها را ترمیم نماید. با توجه به اینکه کبد در پاسخ به آسیب، توانایی تنظیم رشد و اندازه خود را دارد (۲۰)، اسید فولیک می‌تواند فرآیند بازیابی و بهبود بافت کبد در کلستاز را با مشارکت در واکنش‌های زیستی متعدد تسريع نماید. مطالعه حاضر نشان داد که اسید فولیک، به طور معنی‌داری از پیشرفت فیبروز کبدی در کلستاز خارج کبدی پیشگیری می‌کند. انسداد مجرای صفراءوی موجب هایپرپلازی مجرای صفراءوی و نفوذ بافت همبند (کلائز نوع ۱ و ۴) به مجرای پورتال و دیواره ها

- adult male albino rats. *Egypt. J. Histol.* 32(1):118-128.
- 10- Maher, J.J. (2001): Interactions between hepatic stellate cells and the immune system. *Semin.Liver. Dis.* 21(3):417-426.
- 11- Oh, C.J., Kim, J.Y., Min, A.K., Park, K.G., Harris, R.A., Kim, H.J., Lee, I.K. (2012): Sulforaphane attenuates hepatic fibrosis via NF-E2-related factor 2-mediated inhibition of transforming growth factor- β /Smad signaling. *Free.Radic.Biol. Med.* 52(3):671-682.
- 12- Olteanu, D., Nagy, A., Dudea, M., Filip, A., Muresan, A., Catoi, C., Mircea, P.A., Clichici, S. (2012): Hepatic and systemic effects of rosuvastatin on an experimental model of bile duct ligation in rats. *J. Physiol. Pharmacol.* 63(5):483-496.
- 13- Pan, P.H., Lin, S.Y., Ou, Y.C., Chen, W.Y., Chuang, Y.H., Yen, Y.J., Liao, S.L., Raung, S.L., Chen, C.J. (2010): Stearic acid attenuates cholestasis-induced liver injury. *J. Biochem. Biophys. Res. Commun.* 391(3):1537-1542.
- 14- Ponziani, F.R., Cazzato, I.A., Danese, S., Fagioli, S., Gionchetti, P., Annichiarico, B.E., D'Aversa, F., Gasbarrini, A. (2012): Folate in gastrointestinal health and disease, review. *Eur. Rev. Med.Pharmacol. Sci.* 16(3):376-385.
- 15- Sarna, L.K., Wu, N., Wang, P., Hwang, S.Y., Siow, Y.L. (2012): Folic acid supplementation attenuates high fat diet induced hepatic oxidative stress via regulation of NADPH oxidase. *Can.J. Physiol. Pharmacol.* 90(2):155-165.
- 16- Thapa, B.R., Walia, A. (2007): Liver function tests and their interpretation. *Indian. J. Pediatrics.* 74.
- 17- Tomur, A., Kanter, M., Gurel, A., Erboga, M. (2011): The efficiency of CAPE on retardation of hepatic fibrosis in biliary obstructed rats. *J.Mol.Histol.* 42(5):451-458.
- 18- Wu, M.S., Liao, C.W., Du, W.Y., Kao, T.C., Su, K.E., Lin, Y.H., Chang, C.C., Fan, C.K. (2008): Enhanced expression of transforming growth factor- β 1 in inflammatory cells, α -smooth muscle actin in stellate cells, and collagen accumulation in experimental granulomatous hepatitis caused by *Toxocaracanis* in mice. *J. Acta. Trop.* 105(3):260-268.

عنوان مداخله درمانی موثر در کلستاز خارج کبدی مورد توجه قرار گیرد.

فهرست منابع

- Aksu, B., Umit, H., Kanter, M., Guzel, A., Aktas, C., Civelek, S., Uzun, H. (2010): Effects of methylene blue in reducing cholestatic oxidative stress and hepatic damage after bile-duct ligation in rats. *J.Acta.histochemica.* 112:259-269.
- Ara, C., Kirimlioglu, H., Karabulut, A.B., Coban, S., Ay, S., Harputluoglu, M., Yilmaz, S. (2005): Protective effect of resveratrol against oxidative stress in cholestasis. *J. Surg Res.* 127(2):112-117.
- Bassiouny, A.R., Zaky, A., Kandeel, K.M. (2011): Alteration of AP-endonuclease expression in curcumin-treated fibrotic rats. *J. Ann. Hepatology.* 10(4):516-530.
- Copple, B.L., Jaeschke, H., Klaassen, C.D. (2010): Oxidative stress and the pathogenesis of cholestasis. *Semin.Liver. Dis.* 30(2):195-204.
- Czaja, A.J. (2014): Hepatic inflammation and progressive liver fibrosis in chronic liver disease. *World. J.Gastroenterol.* 20(10):2515-2532.
- Ebaid, H., Bashandy, S.A., Alhazza, I.M., Rady, A., El-Shehry, S. (2013): Folic acid and melatonin ameliorate carbon tetrachloride-induced hepatic injury, oxidative stress and inflammation in rats. *J.Nutr.Metab (Lond).* 10(1):20.
- Kim, H.G., Han, J.M., Lee, H.W., Lee, J.S., Son, S.W., Choi, M.K., Lee, D.S., Wang, J.H., Son, C.G. (2013): CGX, a multiple herbal drug, improves cholestatic liver fibrosis in a bile duct ligation-induced rat model. *J.Ethnopharmacol.* 145(2):653-662.
- Krishnamurthy, P., Wadhwan, A. (2012): Antioxidant enzymes and human health. In El-Missiry MA, ed. *Antioxidant Enzyme*, InTech [ISBN 978-953-51-0789-7]. Available from: www.intechopen.com/books/antioxidant-enzyme.
- Maha, E.S. (2009): Evaluation of the possible protective role of folic acid on the liver toxicity induced experimentally by methotrexate in

- 19- Yates, J.R., Ferguson-Smith, M.A., Shenkin, A., Guzman-Rodriguez, R., White, M., Clark, B.J. (1987): Is disordered folate metabolism the basis for the genetic predisposition to neural tube defects?.*Clin. Genet.* 31(5):279-287.
- 20- Zviarynski, I.U., Zavodnik, L.B. (1999): The effect of folic acid on the drug metabolizing liver function in man with viral hepatitis. *Exp.Toxicol.Pathol.* 51(4-5):455-457.

Archive of SID